

зована Ирина, нѣ не мѣченица Ирина, а Христовый миръ; тамъ царь-тѣ съ Патріарха отвори хъ ковчега и найдохъ тѣло-то на С-го, като нѣкой виноградный кренъ, цѣхвижалъ за еднѣ-тѣ нетленнѣ хѣвостъ, и то издаваше голѣмо благоуханіе; царь-тѣ съелѣче своѣхъ-тѣ баграницѣ *), коѣхъ-то простре върхъ мощи-тѣ, и паднѣжалъ върхъ грѣды-тѣ на С-го съ сълзы, дѣмаше: Свѣтый отче! прости съгрѣшеніе-то, сторено на тебѣ отъ завистъ, и недѣй ма мѣша въ матерныя ми грѣхъ **) зарадъ родителскы трыпкости, мои-тѣ зѣбѣ да не оскоминаватъ; ако и да съмъ сынъ на твоѣхъ-тѣ гонителницѣ, обаче азъ съмъ неповиненъ на сторено-то зло; нѣ прости съгрѣшеніе-то ѣ, та и азъ да съ очисти хъ отъ нейны срамове; мое-то царство полагамъ подъ ногѣ-тѣ ти, и всичкѣхъ-тѣ си власть покорявамъ на твоѣхъ-тѣ молѣхъ, прости онѣхъ, коѣ-то та е наскървила съ безразсѣдно насилваніе, зашто-то та съ раскаѣ за направенне-то, и проси

*) Врѣхна аляна дрѣха, що съ носили царіе-тѣ.

**) Майка му царица Евдоксія, коѣ-то бѣше обѣѣвила лозіе-то на нѣкой вдовицѣ, помѣжрана за това неправедно заграбваніе, бѣше проводила С-г. Іована Златоуста на заточеніе.